

минерални богатства, които сж били използвани още въ древността. Известни сж и хубавитѣ му мраморни каменоломни. Тасосци изнасятъ сжщо грозде, вино, царевица, дървенъ материалъ и дървени въглища. Съобщенията между отдѣлнитѣ села се извършватъ съ катѣри по стрѣмни планински пътеки. Пътекитѣ възлизатъ нагоре често пъти на стѣпала.

Островъ Тасосъ ще стане нашето най-желанно морско лѣтoviще. Много люде ще му гостуватъ и презъ неговата лека зима. Ще се уредятъ хубави хотели, ще се издигнатъ множество почивни домове.

Историята на островъ Тасосъ брои около 2,500 години. Още преди Христа, на мѣстото, гдето е сега Лимена, е процъвтѣвалъ богатиятъ градъ Тасосъ. Той е билъ самостоятелна държава и е владѣлъ дълго време цѣлото Бѣломорско крайбрѣжие, а сжщо и много отъ близкитѣ острови. Често пъти е простиралъ властта си и по-далече — надъ крайбрѣжията на Мала-Азия и Египетъ. Жителитѣ му се занимавали предимно съ мореплаване и търговия. Тѣ пътували изъ далечни страни, посещавали Персия и Картагенъ. Построили голѣми корабостроителници и поддържали силна флота. Корабитѣ строили отъ здравия тасоски боръ. За богатитѣ имъ златни мини сж стигвали до насъ много хвалебствия отъ прочутия гръцки историкъ Херодотъ. И до днесъ въ околноститѣ на Лимена сж запазени древни рушевини и паметници, както въ Атина.

Нѣкогашнитѣ каменни постройки на града — дворци, храмове, амфитеатри били изградени върху нѣколко хълмове, както въ Пловдивъ. Отъ тѣхъ сж останали сега само развалини. Оцѣлѣло е нѣщо и отъ якитѣ крепостни стени, строени нѣкога последователно отъ финикийци, гръци, римляни и венецианци. Върху жбѣритѣ на единъ склонъ стърчатъ останкитѣ отъ дървенъ акрополъ. Нѣкои отъ улицитѣ на Лимена сж настлани съ хубави мраморни плочи съ полуизтрити ста-